

Cyryl Kotyla

Uniwersytet Gdański
Wydział Zarządzania
Katedra Rachunkowości
kotyla@kwantum.gda.pl

AKTYWA NIEMATERIALNE I ICH UJMOWANIE W SPRAWOZDAWCZOŚCI FINANSOWEJ

Streszczenie: XXI wiek przyniósł znaczące zmiany w otoczeniu przedsiębiorstw konkurujących na rynku. Zmiany te są związane przede wszystkim ze zwiększeniem znaczenia zasobów niematerialnych w prowadzonej działalności. Niestety nie wszystkie zasoby niematerialne są ujmowane jako wartości niematerialne i prawne oraz ujawniane w bilansie. W artykule przedstawiono ograniczenia w ujawnianiu zasobów niematerialnych, związane z aktualnym brzmieniem definicji składnika aktywów.

Słowa kluczowe: aktywa niematerialne, kapitał intelektualny, wartości niematerialne utworzone we własnym zakresie, bilans.

Wprowadzenie

Przełom XX i XXI w. to okres, który jest nazywany „nową ekonomią” lub „nową gospodarką” ze względu na istotne zmiany, jakie zaszły w otoczeniu przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą i konkurujących na rynku, przy czym [Dobija, 2003, s. 15] początkowo pojęcie „nowej ekonomii” lub „nowej gospodarki” wykorzystywano w odniesieniu do gospodarki Stanów Zjednoczonych i było to związane z okresem bardzo pomyślnej koniunktury USA w latach 90. Cechą charakterystyczną tego okresu rozwoju cywilizacji jest wiedza i informacja, a jej atrybutem – komputer oraz wzrost znaczenia zasobów niematerialnych. Pomimo tak doniosłej roli zasobów niematerialnych w działalności przedsiębiorstw, nie wszystkie z nich są ujawniane w sprawozdawczości finansowej jako aktywa niematerialne.

Celem artykułu jest próba określenia podstawowych barier, wynikających z aktualnego brzmienia definicji składnika aktywów, uniemożliwiających ujawnianie w sprawozdawczości finansowej kompletnej informacji o zasobach niematerialnych jednostki. Teza badawcza weryfikowana w opracowaniu została sformułowana następująco: podstawowym ograniczeniem uniemożliwiającym ujmowanie w sprawozdaniu finansowym wszystkich zasobów niematerialnych jednostki jest obecne brzmienie definicji rachunkowej składnika aktywów jednostki. W celu weryfikacji postawionej tezy zastosowano następujące metody badawcze:

1. Metodę intuicyjną – wykorzystaną do rozpoznania wstępnego problemu.
2. Metodę krytyki i analizy literatury – wykorzystaną do przedstawienia stanowiska innych autorów.
3. Metodę badania dokumentów – wykorzystaną do analizy i oceny poszczególnych wersji przepisów w zakresie rachunkowości badanego zagadnienia.
4. Metodę analizy indywidualnego przypadku – służącą do opracowania i przedstawienia przypadku firmy KFJ Inwestycje Sp. z o.o.¹.

Opracowanie uwzględnia stan prawny przepisów prawa bilansowego na dzień 1 grudnia 2016 r.

1. Zasoby niematerialne i ich wpływ na konkurencyjność przedsiębiorstw

Jeszcze w niedalekiej przeszłości organizacje opierały swoją przewagę konkurencyjną wyłącznie na kapitale finansowym oraz zasobach materialnych będących w ich posiadaniu. Silna kondycja finansowa jednostki to zawsze istotny argument w walce z konkurencją na rynku, lecz niestety nie zawsze przekłada się na przewagę konkurencyjną. Aktualnie przedsiębiorstwa nie mają już dużego problemu z dostępem do zasobów finansowych, co wynika z powszechnego dostępu do kredytów, pożyczek, a dzięki rynkowi funduszy venture capital nawet nowe firmy mogą zdobyć pokaźne kwoty na swoje inwestycje.

Jeżeli zaś chodzi o aktywa materialne jako źródło budowania przewagi konkurencyjnej, sytuacja mocno się zmieniła i zdecydowanie przechyliła w stronę aktywów niematerialnych. Podobnie uważa wielu autorów. Ch. Chareonsuk i Ch. Chansa-ngavej [2010, s. 1094] twierdzą, iż: „Centrum zainteresowania przesunęło się z aktywów niematerialnych w czasach rewolucji przemysłowej w stronę aktywów niematerialnych w czasach gospodarki opartej

¹ Nazwa spółki została zmieniona.

na wiedzy” [tłum. własne]². E. Stańczyk-Hugiart oraz S. Stańczyk [2002, s. 1] uważają, iż aktywa materialne jako źródło przewagi konkurencyjnej się zdewaluowały, a w centrum zainteresowania znalazły się zasoby niematerialne, szybki do nich dostęp, wykorzystanie, ochrona tych zasobów, a przede wszystkim umiejętności ich identyfikowania. Podobnie sądzi G. Urbanek [2002, s. 18], pisząc, iż przedsiębiorstwa, które chcą tworzyć istotną i trwałą wartość dla akcjonariuszy oraz innych grup interesu, muszą koncentrować się nie tylko na krótkoterminowych wynikach finansowych, ale również na tworzeniu potencjału rozwojowego biznesu, o którym decyduje jakość aktywów niematerialnych. Z kolei A. Jarugowa i J. Fijałkowska [2002, s. 13] wyjaśniają, iż obecnie byt firmy zależy od sposobu gromadzenia, generowania, przetwarzania oraz wykorzystywania informacji, a podstawowe znaczenie ma to, jak dobrze i szybko wykorzystuje się informacje dotyczące zasobów niematerialnych.

Ciekawe podejście do pokazania zmian w narzędziach i sposobach budowania przewagi konkurencyjnej w czasach nowej ekonomii zaprezentowali J. Low i P.C. Kalafut [2004, s. 13, 55]: „W dzisiejszej gospodarce przewagę uzyskują zwykle nie firmy posiadające największe fabryki lub najgrubsze portfele, lecz te, które najlepiej zarządzają wartościami niematerialnymi, które stanowią o wartości firmy oraz określają (...) różnicę między liderem rynku a peletonem”.

2. Ujmowanie zasobów niematerialnych w sprawozdaniach finansowych

Pomimo tego, że zasoby niematerialne są jednym z ważniejszych aktywów przedsiębiorstwa, to jednak tylko część z nich jest ujmowana w bilansie i ujawniana jako wartości (aktywa) niematerialne (*intangible assets*)³. Taki stan rzeczy powoduje, że wielu badaczy nazywa je zasobami niedostrzegalnymi bezpośrednio [Huff i in., 2011, s. 46], zasobami niewidzialnymi [Godziszewski, 2001, s. 44], zasobami niewymiernymi i trudnymi do określenia [Bojewska, 2008, s. 69], aktywami ukrytymi, niewidocznym bilansem lub ukrytą wartością [Pioch, 2008, s. 371]⁴.

² *The focus on tangible assets in the industrial age has shifted to intangible assets in the knowledge age.*

³ Pojęcie *intangible assets* występujące w rachunkowości anglojęzycznej, które jest stosowane dla określenia wartości (aktywów) niematerialnych, należy rozumieć jako „aktywa, które nie mają charakteru pieniężnego oraz fizycznej postaci” (*fixed assets of a non-monetary nature that have no physical substance*) [Hussey, 1995, s. 191, tłum. własne].

⁴ W literaturze ekonomicznej występują również nazwy: wiedza, kapitał wiedzy, zasoby wiedzy, kapitał intelektualny, niematerialny kapitał wiedzy i inne.

R.S. Kaplan i D.P. Norton [2011, s. 115] twierdzą, że w globalnej gospodarce opartej na wiedzy aktywa niematerialne stanowią niemal 80% całkowitej wartości przedsiębiorstwa, a zatem ich niekompletność w sprawozdaniach finansowych jest bardzo poważnym problemem rachunkowości.

W tym miejscu warto przytoczyć przykład firmy KFJ Inwestycje Sp. z o.o., działającej w branży wydawnictw elektronicznych, która w 2010 r. wystąpiła do swoich konkurentów z ofertą odsprzedaży bazy danych wraz z pełną zawartością aktów prawnych, wykładni przepisów (orzeczeń i interpretacji podatkowych), autorskich komentarzy i innych. Baza ta została wyceniona na kilka milionów złotych, stanowiła największy oraz najbardziej wartościowy składnik majątku, lecz w księgach rachunkowych spółki taka pozycja w ogóle nie figurowała, co wynikało z obowiązujących zasad rachunkowego ujmowania nakładów na jej wytworzenie.

W efekcie nieujawniania części zasobów niematerialnych w sprawozdawczości finansowej, znacznie osłabiła również korelacja między wartością giełdową firm a tradycyjnymi wskaźnikami obliczonymi na podstawie bilansów oraz rachunków zysków i strat. Powszechna stała się też sytuacja, gdy wartość rynkowa (giełdowa) spółki znacznie przewyższa wartość księgową takiej spółki.

Wartość giełdowa	>	Wartość księgową
------------------	---	------------------

To właśnie niepokojąca relacja pomiędzy wartością rynkową a księgową przedsiębiorstw skierowała uwagę na problemy ujmowania i wyceny aktywów niematerialnych w sprawozdawczości finansowej podmiotów. Jak zauważa E. Skrzypek [red., 2011, s. 7], „w warunkach wzrostu znaczenia czynników niematerialnych pojawia się problem pomiaru zasobów niematerialnych”. Wyłoniło się wiele głosów krytykujących użyteczność informacji wykazywanych w sprawozdaniach finansowych ze względu na wzrost istotności informacji nieujawnianych. Pojawiły się zarzuty, iż aktywa niematerialne, będące stymulatorem tworzenia wartości firmy, którymi można zarządzać i które zwykle można wycenić, jednak nie występują „na arkuszu bilansu ani w rachunku zysków i strat” [Skrzypek, 2011, s. 11]. Krytykowane są metody, jakimi posługuje się rachunkowość, oraz sposób, w jaki prezentowana jest przez nią sytuacja przedsiębiorstwa, jako „znacznie odbiegające od rzeczywistości” [Jaruga i Fijałkowska, 2002, s. 44], a wartość księgową jest określana jako nieadekwatna do wartości rynkowej przedsiębiorstw, gdyż „to, co reprezentują dzisiejsze raporty przedsiębiorstw, ma w większości wymiar historyczny i choć na ich podstawie

można dokonywać określonych predykcji przyszłych stanów, to jednak jest to narzędzie dalekie od doskonałości” [Grodzicki, 2011, s. 24].

Wybrane ważne krytyczne głosy zebrane przez J. Lova i P.C. Kalafuta [2004, s. 38-39], dotyczące jakości ujawnianych przez przedsiębiorstwa informacji, zostały zaprezentowane w tab. 1.

Tabela 1. Ważne głosy krytykujące stan obecnej sprawozdawczości finansowej w zakresie aktywów niematerialnych

Osoba/instytucja	Prezentowane stanowisko
Alan Greenspan Prezes Komisji Rezerw Federalnych	Księgowość nie uwzględnia inwestycji w wiedzę, np. wartości prac badawczo-rozwojowych, większości oprogramowania oraz marki
Arthur Levitt Prezes amerykańskiej Komisji do spraw Papierów Wartościowych i Giełd (Securities and Exchange Commission – SEC)	W miarę jak wartości niematerialne rosną co do rozmiaru i zakresu, coraz więcej ludzi podaje w wątpliwość to, czy w publicznie dostępnych danych jest odzwierciedlana prawdziwa wartość i wpływające na nią czynniki
Financial Accounting Standard Board, raport „Sprawozdawczość biznesowa i finansowa – wyzwania nowej gospodarki” opublikowany w 2001 r.	Ulepszenie sprawozdawczości biznesowej i finansowej w warunkach nowej gospodarki będzie wymagało uwzględnienia w sprawozdaniach finansowych wytworzonych wewnętrznie aktywów niematerialnych, a także lepszych miar tych aktywów
Instytut Biegłych Księgowych Anglii i Walii (Institute for Chartered Accountants in England and Wales – ICAEW), „Raport roczny XXI wieku”	Wyrażają wątpliwość, „czy tradycyjnie kontrolowane sprawozdania finansowe w dostatecznym stopniu uwzględniają [...] aktywa niematerialne” oraz pytają, „czy w naszym systemie księgowym dyskryminujemy wartości niematerialne”
Grupa ekspertów Komisji Europejskiej, raport „Gospodarka wartości niematerialnych, zagadnienia związane z jej wpływem i polityką” z 2000 r.	Dzisiejsze metody i ekonomiki, statystyki i księgowości pilnie potrzebują unowocześnienia. Potrzebne są nowe modele poglądowe i wskaźniki umożliwiające zrozumienie funkcjonowania nowoczesnej gospodarki, zwłaszcza sektora towarów niematerialnych i treści, które obecnie nie są wystawiane na widok publiczny

Źródło: Na podstawie: [Low i Kalafut, 2004, s. 38-39].

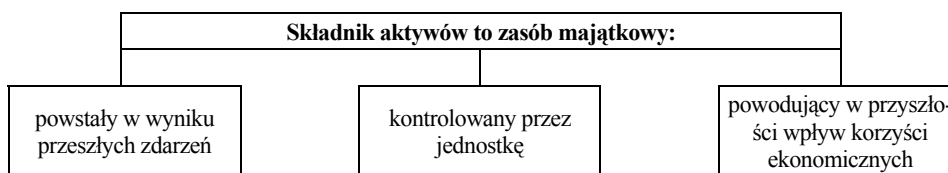
Brak prezentacji aktywów niematerialnych w sprawozdawczości finansowej to sytuacja nie do zaakceptowania, gdyż użytkownicy sprawozdań finansowych oczekują oraz wymagają, aby w sprawozdaniach finansowych ujawniane były wszystkie zasoby niematerialne, tak aby spełniały one podstawowy postulat dotyczący zasad ich sporządzania, czyli prezentowały obraz jednostki w sposób wierny i rzetelny (*true and fair view*).

3. Ujawnianie zasobów niematerialnych w sprawozdaniach finansowych

Z punktu widzenia możliwości ujawniania zasobów niematerialnych w sprawozdaniu finansowym można je podzielić na dwie podstawowe kategorie:

- 1) zasoby ujawniane – aktywa niematerialne, które spełniają wymogi standardów rachunkowości, a w szczególności są identyfikowalne, wycenialne oraz kontrolowane przez jednostkę (np. patenty, wzory użytkowe, licencje, bazy danych),
- 2) zasoby nieujawniane – zasoby nieaktywowane w bilansie, gdyż nie można ich zidentyfikować, wydzielić z przedsiębiorstwa lub nie spełniają określonych wymogów rachunkowości (np. aktywa odnoszące się do pracowników, relacji z klientami, renomy i marki firmy) – często nazywane oraz utożsamiane z kapitałem intelektualnym.

Jednym z podstawowych ograniczeń możliwości ujawniania informacji o wszystkich zasobach niematerialnych jednostki, w tym również tych wytworzonych we własnym zakresie, jest aktualne brzmienie definicji składnika aktywów [MSSF, 2007, § 49 lit. A Założeń koncepcyjnych sporządzania i prezentacji sprawozdań finansowych, s. 59], co zostało zobrazowane na rys. 1.

Rys. 1. Cechy składnika aktywów według MSR/MSSF

Źródło: Na podstawie: [MSSF, 2007, § 49 lit. A Założeń koncepcyjnych sporządzania i prezentacji sprawozdań finansowych, s. 59].

Składnik aktywów jest zasobem materialnym:

1. Powstałym w wyniku przeszłych zdarzeń – zdarzenia przeszłe, w wyniku których powstają zasoby majątkowe, to zazwyczaj ich zakup, wytworzenie we własnym zakresie, otrzymana darowizna itp. W odniesieniu do aktywów niematerialnych, **zasady rachunkowości nie przewidują możliwości ich wytworzenia we własnym zakresie**, co uniemożliwia ujmowanie zasobów niematerialnych wytworzonych przez jednostkę jako wartości niematerialnych i prawnych.
2. Kontrolowanym przez jednostkę – jednostka kontroluje dany zasób, gdy jest uprawniona do uzyskiwania przyszłych korzyści ekonomicznych związanych z tym zasobem oraz jest w stanie ograniczyć dostęp do tych korzyści osobom

trzecim. W odniesieniu do wielu zasobów niematerialnych **jednostka nie jest jednak w stanie sprawować pełnej kontroli nad składnikiem** (np. relacje z klientami, aktywa odnoszące się do pracowników), co uniemożliwia ich ujmowanie w bilansie jako wartości niematerialnych i prawnych.

3. Powodującym w przyszłości wpływ do jednostki korzyści ekonomicznych – efektem osiągniętych korzyści ekonomicznych powinno być albo zwiększenie wartości aktywów, albo zmniejszenie wartości zobowiązań jednostki. **Możliwość dokonania rzetelnej i wiarygodnej wyceny stanowi również dużą trudność** w odniesieniu do wielu zasobów niematerialnych wytworzonych przez jednostkę we własnym zakresie, uniemożliwiając ich aktywowanie w bilansie⁵.

Powyższe stanowisko nie jest odosobnione. Podobnie uważa np. M. Marcinkowska [2000, s. 208] która pisze, iż „zasoby niematerialne na ogół nie spełniają wymogów definicji aktywów ustalonej przez standardy rachunkowości, a tym samym, nie mogą być wykazywane w bilansie spółki” lub R.S. Sriram [2008, s. 353], twierdząc, iż skoro „aktywa niematerialne nie spełniają kryteriów rachunkowej definicji aktywów, to raportowanie ich wartości jest wręcz dostarczaniem niewiarygodnych informacji inwestorom” [tłum. własne]⁶.

W literaturze przedmiotu można napotkać opinie, które wręcz kwestionują dalszą przydatność sprawozdań finansowych sporządzanych na podstawie obecnych zasad / standardów rachunkowości dla celów dostarczania wiarygodnych informacji na temat przedsiębiorstwa oraz wyrażają potrzebę opracowania nowego niefinansowego systemu pomiaru i raportowania aktywów niematerialnych [Eskidsen, Westlund i Kristensen, 2003, s. 46-54].

Podsumowanie

Jakkolwiek zasoby materialne są cały czas niezbędne, aby przedsiębiorstwo mogło funkcjonować na rynku, to jednak zasobom niematerialnym – niewidocznym, niemającym fizycznej postaci, unikalnym, opartym na wiedzy itd. – przy-

⁵ W podobny sposób definiują aktywa amerykańskie standardy rachunkowości oraz polskie przepisy ustawy o rachunkowości – np. J. Turyna [2003, s. 53], który pisze, iż „Założenia te [Założenia koncepcyjne – przyp. autora] definiują aktywa w sposób zbliżony do standardów amerykańskich” oraz M. Ambroziak [2010, s. 59], który z kolei twierdzi, iż „mimo różnych sformułowań użytych w trzech powyższych definicjach [chodzi o definicje składnika aktywów wg MSSF, standardów amerykańskich i ustawy o rachunkowości – przyp. autora], ich sens jest dokładnie taki sam”.

⁶ *Intangible assets do not fit the definition of an “accounting asset” and reporting their monetary worth is likely to provide unreliable information to investors.*

pisuje się największe zdolności do generowania korzyści ekonomicznych. To one determinują konkurencyjność przedsiębiorstw oraz przyczyniają się do wzrostu innowacyjności i efektywności. Powyższe cechy aktywów niematerialnych oraz niemożność ich pełnego ujawniania w bilansach przedsiębiorstw sprawiają, iż stanowią one obecnie „jeden z ważniejszych problemów badawczych w naukach ekonomicznych” [Murawska, 2008, s. 36], a „zasady rachunkowości aktywów niematerialnych powinny zostać zdefiniowane oraz ustandaryzowane” [Ryan i Green, 2005, s. 44, tłum. własne]⁷, gdyż jak to określili B. Lev i J.H. Daum [2004, s. 6], „istnieje powszechna zgoda, że tradycyjne (oparte na rachunkowości) systemy informacji nie są w stanie dostarczyć właściwych danych na temat aktywów niematerialnych przedsiębiorstw i ich znaczenia dla prowadzonej działalności” [tłum. własne]⁸.

Literatura

- Ambroziak M. (2010), *Analiza sprawozdań finansowych. Zrozumieć sprawozdanie polskie MSSF, US GAAP*, C.H. Beck, Warszawa.
- Bojewska B. (2008), *Znaczenie zarządzania informacją w przedsiębiorstwie a problem konkurencji na rynku* [w:] A. Glińska-Neweś (red.), *Zarządzanie organizacjami w gospodarce opartej na wiedzy*, Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa – Stowarzyszenie Wyższej Użyteczności „Dom Organizatora”, Toruń.
- Chareonsuk Ch., Chansa-ngavej Ch. (2010), *Intangible Asset Management Framework: An Empirical Evidence*, “Industrial Management & Data Systems”, Vol. 110, Iss 7.
- Dobjia D. (2003), *Pomiar i sprawozdawczość kapitału intelektualnego przedsiębiorstwa*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Biznesu im. Leona Koźmińskiego, Warszawa.
- Eskildsen J., Westlund A.H., Kristensen K. (2003), *The Predictive Power of Intangibles*, “Measuring Business Excellence”, Vol. 7, Iss. 2.
- Godziszewski B. (2001), *Zasobowe uwarunkowania strategii przedsiębiorstwa*, Wydawnictwo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń.
- Grodzicki J. (2011), *Talent w przedsiębiorstwie opartym na wiedzy*, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk.
- Huff A.S., Floyd S.W., Sherman H.D. i Terjesen S. (2011), *Zasoby strategiczne. Podejście zasobowe*, Oficyna a Wolters Kluwer business, Warszawa.
- Hussey R. (1995), *A Dictionary of Accounting*, Oxford University Press, New York.

⁷ *The accounting of intangible assets needs to be define and standardized.*

⁸ *There seems general agreement that traditional (accounting-based) information systems are not able to provide adequate information about corporate intangible assets and their economic impact.*

- Jaruga A., Fijałkowska J. (2002), *Rachunkowość i zarządzanie kapitałem intelektualnym*, Ośrodek Doradztwa i Doskonalenia Kadr, Gdańsk.
- Kaplan R.S., Norton D.P. (2011), *Dopasowanie w biznesie*, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk.
- Lev B., Daum J.H. (2004), *The Dominance of Intangible Assets: Consequences for Enterprise Management and Corporate Reporting*, "Measuring Business Excellence", Vol. 8, Iss. 1.
- Low J., Kalafut P.C. (2004), *Niematerialna wartość firmy*, Oficyna Ekonomiczna, Kraków.
- Marcinkowska M. (2000), *Kształtowanie wartości firmy*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- MSSF, Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej (2007), International Accounting Standards Committee Foundation, tłum. Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Warszawa.
- Murawska M. (2008), *Zarządzanie strategiczne niematerialnymi zasobami przedsiębiorstwa*, Fundacja Promocji i Akredytacji Kierunków Ekonomicznych, Warszawa.
- Pioch J. (2008), *Metodologia wyceny kapitału intelektualnego – zagadnienia wybrane* [w:] J. Bieliński, M. Czerwińska (red.), *Zarządzanie wartością przedsiębiorstwa w warunkach zakłóceń na rynkach finansowych*, Fundacja Rozwoju Uniwersytetu Gdańskiego, Sopot.
- Ryan J.J.C.H., Green A. (2005), *A Framework of Intangible Valuation Areas (FIVA): Aligning Business Strategy and Intangible Assets*, "Journal of Intellectual Capital", Vol. 6, Iss. 1.
- Skrzypek E., red. (2005), *Kapitał intelektualny jako szansa na poprawę jakości zarządzania w warunkach globalizacji*, Zakład Ekonomiki Jakości i Zarządzania Wiedzą, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin.
- Sriram R.S. (2008), *Relevance of Intangible Assets to Evaluate Financial Health*, "Journal of Intellectual Capital", Vol. 9, Iss. 3.
- Stańczyk-Hugiet E., Stańczyk S. (2002), *Kultura organizacyjna – strategiczny zasób organizacji przyszłości* [w:] Management Forum 2020, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu, Wrocław.
- Turyna J. (2003), *Standardy rachunkowości MSR – US GAAP – Polskie ustawodawstwo*, Difin, Warszawa.
- Urbanek G. (2002), *Zarządzanie marką*, PWE, Warszawa.

**INTANGIBLE ASSETS AND THEIR RECOGNITION
IN THE FINANCIAL STATEMENTS**

Summary: XXI century has brought significant changes in the business environment competing in the market. These changes are mainly due to an increase in the importance of intangible assets in the business. Unfortunately, not all intangible resources are recognized as intangible assets and disclosed in the balance sheet. The study presents limitations on the disclosure of intangible resources associated with the current wording of the definition of an asset.

Keywords: intangible assets, intellectual capital, self-created intangible assets, balance sheet.